

Πάσχω από ελκώδη κολίτιδα.

Το πρόβλημα εμφανίστηκε αρχές του 1994.σε νεαρή ηλικία με 2 ανήλικα παιδιά. Όλα μου τα χρόνια ήμουν και είμαι πολύ πιεσμένη -στρεσαρισμένη γεμάτη άγχος ,ανασφάλεια. Τα πρώτα συμπτώματα διάρροιες, βλέννες, Αίμα, μεγάλη απώλεια βάρους, ο οργανισμός άρχισε να εξαντλείται. Πανικοβλημένη επισκέφθηκα τον γιατρό μου.

Ακολούθησε η διαδικασία {Κολονοσκόπησης θεραπεία με χάπια κλύσματα, για αρχή },τις πρώτες 10 ημέρες αλλά τίποτα! Το πρόβλημα επιδεινώθηκε ραγδαία. Νόσησε το μεγαλύτερο μέρος του εντέρου. Έπρεπε να νοσηλευθώ σε Νοσοκομείο το οποίο δεν έγινε για λόγους μη έχοντας που να αφήσω τα παιδιά.

Έτσι, προχωρήσαμε σε καινούρια θεραπεία στο σπίτι με κορτιζόνες σε χάπια - κλύσματα τα χάπια της ΝΟΣΟΥ και πολύ αυστηρή διαίτα. Η ψυχολογία πεσμένη έπρεπε να φροντίσω τον εαυτό μου το σπίτι τα παιδιά, όχι μόνο πρακτικά αλλά και συναισθηματικά, χωρίς να καταλάβουν το μέγεθος του προβλήματος ,το οποίο ούτε εγώ γνώριζα πόσο σοβαρό ήταν και αν ήταν αντιμετώπισιμο.

Είχα την δουλεία μου ένιωθα τόσο πιεσμένη τον καιρό εκείνο! Η ΝΟΣΟΣ δεν υποχωρούσε ενώ ακολουθούσα πιστά τις οδηγίες του γιατρού. Δεν υπήρχε καμία ενημέρωση για την ΝΟΣΟ. Η κόπωση ήταν φανερή, η κούραση σωματική, και ψυχική, η απογοήτευση των προσπαθειών μου εμφανές. Παρόλα αυτά προχώρησα, δεν εγκατέλειψα την προσπάθεια. Νομίζοντας πως θα απαλλαγώ από την ασθένεια, η οποία μου καθορίζει την ζωή. Τώρα ποια έμαθα να συμβιώνω μαζί της.

Έχουν περάσει 17 χρόνια τα παιδιά μεγαλώσανε. Και εγώ με σύμμαχο την ΝΟΣΟ πάμε χέρι - χέρι ακολουθώ την αγωγή φαρμάκων μου, την διατροφή, και τις απαραίτητες εξετάσεις. Μια φορά τον χρόνο που επιβάλλονται {η κολονοσκόπηση κ' βιοψία}, και 2 φορές το χρόνο αιματολογικές γενικές εξετάσεις. Ξέρω, δεν έχω επιλογές να απαλλαγώ απ' την ασθένεια που πολλές φορές μου αλλάζει τα φώτα, και πάω με τους ρυθμούς της. Όπως δεν θα απαλλαγώ και απ' την ψυχική μου υγεία, που είναι το {Α και το Ω } για να κρατήσει κανείς την {την ΝΟΣΟ ΤΗΣ ΕΛΚΩΔΗΣ ΚΟΛΙΤΙΔΑ Κ' CROHN } σε λήθαργο

Με εκτίμηση,

Γ. Δ.